

บทที่ 4

ผลการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ข้อมูลหลักที่ใช้ในแบบจำลองโลจิท (Logit Model) ได้มาจากการเก็บรวบรวมจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) โดยใช้แบบสอบถามกับผู้ใช้ และไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา และเพื่อให้ได้ตัวแทนที่ดีของประชากรเมื่อจำแนก ตามจำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นจำนวน 96 ตัวอย่าง

จากจำนวนตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น เมื่อจำแนกตามผู้ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อมีจำนวน 69 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 71.88 และ ผู้ที่มีเครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับคำนวณตัวเลขในสถานประกอบการ แต่ไม่ได้ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อมีจำนวน 27 ตัวอย่าง หรือร้อยละ 39.13

การวิเคราะห์ทางสถิติเบื้องต้น โดยจำแนกตามปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ ของผู้ประกอบการ ในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ทำให้ทราบถึงรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะทั่วไป ของผู้ประกอบการที่มีผลต่อการตัดสินใจ ในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

4.1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง

4.1.1 จำนวนเงินรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ (บาท/ต่อปี)

ในการศึกษานี้จำแนกระดับรายได้ของตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม พบว่าในกลุ่มของผู้มีรายได้ระหว่าง 1,000,000 - 1,200,000 บาท ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อร้อยละ 58.82 และไม่ใช่ ร้อยละ 41.18 เมื่อพิจารณาระดับรายได้ที่เพิ่มขึ้นไปคือระหว่าง 1,200,001 - 3,000,000 บาท พบว่าใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ร้อยละ 72.73 ไม่ใช่ ร้อยละ 27.27 ที่ระดับรายได้ 3,000,001 -6,000,000 บาท ใช้เครื่องบันทึก

การเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ร้อยละ 80 ไม่ใช่ ร้อยละ 20 และในระดับรายได้ที่สูงขึ้นไปคือ มากกว่า 6,000,001 บาท พบว่าใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อมากถึงร้อยละ 86.67 และไม่ใช่เพียงร้อยละ 13.33 แสดงให้เห็นว่าระดับรายได้ น่าจะเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามระดับเงินรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ

รายได้(บาท)/ต่อปี	หน่วย:ราย		
	ใช้	ไม่ใช่	รวม
1,000,000-1,200,000	20 (58.82)	14 (41.18)	34 (100.00)
1,200,001-3,000,000	16 (72.73)	6 (27.27)	22 (100.00)
3,000,001-6,000,000	20 (80.00)	5 (20.00)	25 (100.00)
มากกว่า 6,000,000	13 (86.67)	2 (13.33)	15 (100.00)

หมายเหตุ :- ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละ จำแนกตามระดับเงินรายได้พึงประเมินแยกตามการใช้และไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

4.1.2 จำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

จำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษี น่าจะเป็นปัจจัยอีกอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษี โดยจากการศึกษาพบว่าสถานประกอบการที่มีพนักงานจำนวน 1 - 2 คน จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อร้อยละ 74.63 ไม่ใช่ ร้อยละ 25.37 กรณีมีพนักงานระหว่าง 3 - 4 จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ร้อยละ 70 ไม่ใช่ ร้อยละ 30 ในกรณีมีพนักงาน 5 - 6 คน จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ร้อยละ 50 ไม่ใช่ ร้อยละ 50 และ ในกรณีมีพนักงานมากกว่า 6 คน จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ร้อยละ 66.67 ไม่ใช่ ร้อยละ 33.33

ตารางที่ 2 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกไปกำกับภาษี

หน่วย : ราย

จำนวนพนักงาน(คน)	การตัดสินใจ		รวม
	ใช้	ไม่ใช้	
1 - 2	50 (74.63)	17 (25.37)	67 (100.00)
3 - 4	14 (70.00)	6 (30.00)	20 (100.00)
5 - 6	3 (50.00)	3 (50.00)	6 (100.00)
มากกว่า 6	2 (66.67)	1 (33.33)	3 (100.00)

หมายเหตุ :- ตัวเลขในวงเล็บหมายถึง อัตราร้อยละของจำนวนตัวอย่างจำแนกตามจำนวนพนักงานแยกตามการใช้และไม่ใช้ เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ

4.1.3 ความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น

จากการสอบถามตัวอย่างเกี่ยวกับกรณีการให้บริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น ถ้าใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน พบว่ากลุ่มผู้ประกอบการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ เนื่องจากเห็นว่าสามารถบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้นมีร้อยละ 55.07 และไม่เห็นด้วยมีเพียงร้อยละ 44.93 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ ซึ่งเห็นว่าจะสามารถให้บริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น กรณี ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินมีร้อยละ 55.56 ไม่เห็นด้วยมีร้อยละ 44.44

ตารางที่ 3 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามกรณีความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการ
บริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น

หน่วย : ราย

การตัดสินใจ	การบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
ใช่	38 (55.07)	31 (44.93)	69 (100.00)
ไม่ใช่	15 (55.56)	12 (44.44)	27 (100.00)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละของตัวอย่างกรณีการบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้นจำแนกตามการใช้และไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษี

4.1.4 ความถูกต้องของใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากร

เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษา คือผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม ฉะนั้น การที่ใบกำกับภาษีถูกต้องตามประมวลรัษฎากร กรณีใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้อง ซึ่งพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เห็นด้วยถึงร้อยละ 72.46 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 27.54 โดยให้เหตุผลว่า การออกใบกำกับภาษีโดยการเขียน หรือ พิมพ์ ในแบบฟอร์มที่พิมพ์สำเร็จจากโรงพิมพ์มีความถูกต้องแล้ว ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เห็นด้วยร้อยละ 77.78 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 22.22

4.1.5 เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง

ในการดำเนินธุรกิจ ความสามารถในการควบคุมระบบการเงินถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่จะสะท้อนให้เห็นถึง ผลกระทบที่มีต่อการเลือกใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ จากแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เห็นด้วย กรณีควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้องในอัตราร้อยละ 89.86 ไม่เห็นด้วยในอัตราร้อยละ 10.14 โดยให้เหตุผลว่าโปรแกรมการทำงาน และการบันทึกข้อมูล ของเครื่องบันทึกการเก็บเงินบางยี่ห้อสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีรหัสผ่าน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้

เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ เห็นด้วยในอัตราร้อยละ 81.48 ไม่เห็นด้วยในอัตราร้อยละ 18.52

ตารางที่ 4 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามกรณีความถูกต้องของใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากร

หน่วย : ราย

การตัดสินใจ	ใบกำกับภาษีถูกต้อง		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
ใช่	50 (72.46)	19 (27.54)	69 (100.00)
ไม่ใช่	21 (77.78)	6 (22.22)	27 (100.00)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละของตัวอย่างกรณีใบกำกับภาษีถูกต้องตามประมวลรัษฎากร

ตารางที่ 5 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามกรณีเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง

หน่วย : ราย

การตัดสินใจ	การควบคุมระบบการเงิน		
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	รวม
ใช่	62 (89.86)	7 (10.14)	69 (100.00)
ไม่ใช่	22 (81.48)	5 (18.52)	27 (100.00)

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละ จำแนกตามกรณี การควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง

4.1.6 ความยุ่งยากของการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

จากแบบสอบถามพบว่า ตัวอย่างเห็นว่าเครื่องบันทึกการเก็บเงินมีความยุ่งยากซับซ้อนในการใช้งาน โดยกลุ่มที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ เห็นว่าการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินยุ่งยากซับซ้อนสูงถึงอัตราร้อยละ 69.57 และไม่เห็นด้วยอัตราร้อยละ 30.43 ส่วนกลุ่มที่ไม่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ แต่ใช้ในการคำนวณยอดขายของกิจการ เห็นว่าการใช้งานเครื่องบันทึกการเก็บเงินยุ่งยากซับซ้อน ในอัตราร้อยละ 62.96 ไม่เห็นด้วยในอัตราร้อยละ 37.04 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในสถานประกอบการ จะต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ รวมถึงวิธีการใช้งานของเครื่องบันทึกการเก็บเงินจะต้องสะดวกรวดเร็ว ผู้ประกอบการจึงจะตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ตารางที่ 6 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามกรณีความยุ่งยากของการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

หน่วย : ราย

การตัดสินใจ	การใช้งานยุ่งยาก ซับซ้อน		
	ใช่	ไม่ใช่	รวม
ใช่	48 (69.57)	21 (30.43)	69 (100.00)
ไม่ใช่	17 (62.96)	10 (37.04)	27 (100.00)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละจำแนกตามการใช้งานเครื่องบันทึกการเก็บเงินแยก ตามกลุ่ม ผู้ใช้ และ ไม่ใช่ เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

4.1.7 จำนวนตัวอย่างกรณี ความรู้ความสามารถของพนักงานในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

เนื่องจากเครื่องบันทึกการเก็บเงินแต่ละชนิด ยี่ห้อ จะมีลักษณะการใช้งานและความสามารถแตกต่างกัน ดังนั้นพนักงาน หรือบุคลากรของสถานประกอบการน่าจะเป็นปัจจัยสำคัญอีกตัวหนึ่ง ที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไป
 กำกับภาษีอย่างย่อ ขาดพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินในอัตรา
 ร้อยละ 79.71 และกลุ่มที่ไม่ใช่ขาดพนักงานที่มีความรู้ความสามารถในอัตราร้อยละ 77.78 ซึ่งจะ
 เห็นว่าอยู่ในอัตราค่อนข้างสูงทั้ง 2 กลุ่ม

ตารางที่ 7 จำนวนตัวอย่างกรณีความรู้ความสามารถของพนักงานในการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน

หน่วย : ราย

การตัดสินใจ	ขาดพนักงานที่มีความรู้		
	ใช่	ไม่ใช่	รวม
ใช่	55 (79.71)	14 (20.29)	69 (100.00)
ไม่ใช่	21 (77.78)	6 (22.22)	27 (100.00)

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตราร้อยละ กรณีขาดพนักงานที่มีความรู้ความสามารถ
 จำแนกตามการใช้ และ ไม่ใช่เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ

4.1.8 จำนวนตัวอย่างจำแนกตามรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ และ จำนวน
 พนักงานที่ใช้ในการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ

เมื่อจำแนกกลุ่มผู้ประกอบการ ตามจำนวนเงินรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือ
 บริการ และ จำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกไปกำกับภาษีอย่างย่อ ของสถานประกอบการพบว่า
 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 1,000,000 - 1,200,000 บาท และมีพนักงานจำนวน 3-4 คน ใช้
 เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อสูง คืออัตราร้อยละ 63.64 ส่วนกลุ่ม
 ตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 1,200,001 -3,000,000 บาท ซึ่งมีพนักงาน 1-2 คน ใช้เครื่องบันทึกการ
 เก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อในอัตราร้อยละ 81.25 และกรณีมีพนักงานมากกว่า 6 คน
 จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อในอัตราร้อยละ 100 ในกลุ่ม
 ตัวอย่างที่มีรายได้มากกว่า 3,000,000 บาท และมีพนักงานในสถานประกอบการจำนวน 3-4 คน
 จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกไปกำกับภาษีอย่างย่อในอัตราสูงมากถึงอัตราร้อยละ 100

ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้น จำนวนเงินรายได้พึงประเมิน ของผู้ประกอบการต่อปี หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ขนาดของกิจการ และจำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ น่าจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ตารางที่ 8 จำนวนตัวอย่าง แยกตามจำนวนเงินรายได้พึงประเมิน จำแนกตามจำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

หน่วย : ราย

จำนวนพนักงาน (คน)	จำนวนรายได้			
	1,000,000-1,200,000	1,200,001-3,000,000	3,000,001-6,000,000	มากกว่า 6,000,000
1. จำนวน 1-2 คน				
ใช้	11 (57.89)	13 (81.25)	16 (80.00)	10 (83.33)
ไม่ใช้	8 (42.11)	3 (18.75)	4 (20.00)	2 (16.67)
รวม	19 (100.00)	16 (100.00)	20 (100.00)	12 (100.00)
2 จำนวน 3- 4 คน				
ใช้	7 (63.64)	1 (33.33)	3 (100.00)	3 (100.00)
ไม่ใช้	4 (36.36)	2 (66.67)	-	-
รวม	11 (100.00)	3 (100.00)	3 (100.00)	3 (100.00)
3. จำนวน 5-6 คน				
ใช้	2 (50.00)	1 (50.00)	-	-
ไม่ใช้	2 (50.00)	1 (50.00)	-	-
รวม	4 (100.00)	2 (100.00)	-	-
4. มากกว่า 6 คน				
ใช้	-	1 (100.00)	1 (50.00)	-
ไม่ใช้	-	-	1 (50.00)	-
รวม	-	1 (100.00)	2 (100.00)	-

4.2 ผลการศึกษา

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ ในการตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ซึ่งการตัดสินใจของผู้ประกอบการนั้นคาดว่าจะมีปัจจัยที่กระทบต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการ ที่จะใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ แตกต่างกัน เช่น จำนวนเงินได้พึงประเมินของผู้ประกอบการ ลักษณะของการประกอบกิจการ หรือระบบการควบคุมภายในกิจการ เป็นต้น

เนื่องจากตัวแปรตาม (Dependent Variable) หรือการตัดสินใจที่จะเลือกใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน เป็นรูปแบบที่มีทางเลือก 2 ทาง (Binary Choice) คือ “ใช้” และ “ไม่ใช้” ดังนั้นการประมาณค่าการตัดสินใจ ที่ผู้ประกอบการจะเลือกใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน จึงเลือกใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) ซึ่งเป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ (Economic Model) มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ที่ได้นำมาวิเคราะห์ครั้งแรกมีทั้งสิ้น 14 ตัวแปร แต่ปรากฏว่าตัวแปรอิสระบางตัวมีความสัมพันธ์กัน (Correlations) จึงได้เลือกใช้ตัวแปรอิสระเพียงบางตัวที่เหลือ จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตามที่มีค่า t - test สูง หรือ ผ่านระดับความเชื่อมั่นที่ 90% ซึ่งมีผลทำให้ตัวแปรอิสระที่ใช้วิเคราะห์ในแบบจำลองเหลือเพียง 8 ตัวแปร คือ

1. จำนวนเงินรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ (บาท / ต่อปี)
2. จำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ (คน)
3. ความสามารถของเครื่องบันทึกการเก็บเงิน ในการบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น
4. ความถูกต้องของใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากร
5. ทราบว่าการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน จะถูกตรวจสอบด้านภาษีอากรน้อยลง
6. เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง
7. ความยุ่งยากของการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน
8. ความรู้ความสามารถของพนักงาน

โดยในบทนี้จะเป็นการนำเสนอและวิเคราะห์ผลที่ได้ ซึ่งการแปรความหมายของค่าสัมประสิทธิ์ ของตัวแปรอิสระที่ประมาณค่าได้ตามแบบจำลอง จำเป็นที่ต้องทำอย่างละเอียดรอบคอบ โดยเครื่องหมายของสัมประสิทธิ์ที่ได้จากการประมาณค่า สามารถแสดงถึงทิศทาง

เปลี่ยนแปลงที่แท้จริงในความน่าจะเป็น ที่จะตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ

ตารางที่ 9 : ผลของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ โดยวิธีการของโลจิต ปรากฏดังนี้

ตัวแปร	Coef.	T - ratio	(Sig. LeI)
ค่าคงที่ (Constant)	.472826	2.673	(.00897)
จำนวนรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ	.322071E - 07**	2.250	(.02700)
จำนวนพนักงานที่ใช้ในการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ	-.101496E - 01	-.535	(.59399)
ความสามารถของเครื่องบริการลูกค้าได้ปริมาณมากขึ้น	.216630E - 01	.228	(.82005)
ความถูกต้องของใบกำกับภาษีตามประมวลรัษฎากร	-.665686E - 02	-.056	(.95563)
ทราบว่า การใช้เครื่องจะถูกตรวจสอบน้อยลง	.692650E - 01	.574	(.56753)
เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง	.212053 *	1.411	(.16192)
ความยุ่งยากของการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน	.450444E - 20	.036	(.97106)
ความรู้ความสามารถของพนักงานในการใช้เครื่อง	-.154806	-1.135	(.25951)
จำนวนตัวอย่าง	96		
- Log Likelihood	54.142		

หมายเหตุ : ** คือ มีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 97.50 เปอร์เซ็นต์

* คือ มีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90.00 เปอร์เซ็นต์

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับการออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ผลที่ได้จากแบบจำลองพบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญคือ จำนวนรายได้พึงประเมินจากการขายสินค้าหรือบริการ (บาท/ต่อปี) ในการยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 97.50 เปอร์เซ็นต์ และการที่เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90.00 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 9)

เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยควบคุมระบบการเงินให้ถูกต้อง ณ ระดับความเชื่อมั่นที่ 90.00 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 9)

ทั้งนี้ผู้ประกอบการที่มีรายได้พึงประเมินจำนวนมาก จะตัดสินใจใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงิน สำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ในอัตราร้อยละที่มากกว่าผู้ประกอบการที่มีรายได้พึงประเมินที่ต่ำกว่า

ส่วนกรณี เครื่องบันทึกการเก็บเงินช่วยในการควบคุมระบบการเก็บเงินนั้น เนื่องจากกิจการที่ใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินสำหรับออกใบกำกับภาษีอย่างย่อ ส่วนมากประกอบกิจการประเภทขายปลีก หรือให้บริการรายย่อยแก่บุคคลจำนวนมาก ดังนั้นจึงอาจเกิดการทุจริต หรือผิดพลาดจากพนักงานขายได้ง่าย ดังนั้นการใช้เครื่องบันทึกการเก็บเงินจะช่วยลดปัญหาดังกล่าวได้